

Geniet elke maand van de prachtige aquarellen van illustratrice en biologe Janneke Brinkman-Salentijn.

Janneke

Onverwacht beland ik in het ziekenhuis. Ik was al een tijdje aan het kwakkelen. Gordelroos, buikpijn, oogontsteking. Het is eigenlijk niet leuk om elkaar lastig te vallen met je kwalen, maar soms zitten ze je nu eenmaal hoog. Doodmoe was ik, maar bloedonderzoek bracht niets bijzonders aan het licht. Vast een griepje onder de leden, dus maar wat extra sinaasappels. Ik vertrek dus gewoon naar Engeland voor mijn jaarlijkse bijscholingscursus *botanical painting*. Met aspirine houd ik mezelf op de been. Met: 'Het zijn toch weer opnieuw leerzame lessen en leuke collega's van over de hele wereld,' spreek ik mijzelf 's nachts in bed moed in. Mijn lerares zegt dat ik eruitzie als een lijk en vraagt me mee te gaan naar haar dokter. Ze heeft zelf ook last van buikpijn. Ik bedank voor de eer, ik ben als de

Opgelucht geniet ik van het eten op bed. Stiekem vind ik het eigenlijk best prettig in het ziekenhuis

dood dat ze me daar willen houden. Ik reis via Brussel, waar Elco een eeuw internationale bouwsamenwerking viert. Als hij midden in de nacht aankomt, zeg ik zijn feestje af. Hij laat me 's morgens vroeg naar huis rijden en belt de dokter voor een afspraak. Die stuurt me direct door naar het ziekenhuis, waar mijn blindedarm al een tijdje ontstoken blijkt. Een week aan het infuus; een operatie is te gevaarlijk. De rust en het infuus blijken te helpen, de darm blijft zitten waar hij zit en ik hoef me niet langer van alles en nog wat in het hoofd te halen. Opgelucht geniet ik van het eten op bed, geen boodschappen doen, lekker lezen en gewoon even uitrusten. Stiekem vind ik het eigenlijk best prettig in het ziekenhuis. Als geluk bij een ongeluk heb ik mijn clematis al in Engeland geschilderd! ❁

Janneke Brinkman-Salentijn
www.jannekebrinkmansalentijn.nl

